

РЕШЕНИЕ

№ 1984

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12046** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 29.10.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав по НАХД № 10468/2020г. е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 1928101, с който на С. В. М. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, установено с техническо средство на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП.

Срещу решението е подадена жалба от санкционираното лице като се моли за отмяната му като незаконосъобразно. Твърди се, че от издаването на фиша до връчването му са изминали повече от две години, което не позволява на нарушителя да се защити ефективно, тъй като регистрираният на негово име лек автомобил е семеен и се управлява от четирима правоспособни водачи от неговото семейство. Това съответно не позволявало да се установи авторството на деянието, за да се ангажира правомерно отговорността на извършилото нарушение лице. Липсвали доказателства, че контролът е предварително оповестен в съответствие с изискването на чл.7, ал.1 от наредбата. Фишът като съдържание не отговарял на предвиденото в чл.189, ал.4 ЗДвП, тъй като в него не било посочено дали подлежи на обжалване и по какъв ред. В съдебно заседание, касаторът, редовно и своевременно призован, не се

явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 06.01.2018г. в 22,35 часа лек автомобил марка „Мерцедес“ модел „Е 300“ с [рег.номер на МПС] , собственост на С. В. М. се движел в [населено място], по [улица]срещу Плувен център „М. Л.“ с посока на движение от Телевизионната кула към посолството на Румъния. В посочения пътен участък максимално разрешената скорост за движение по ППС е 50 км/ч, въведено с пътен знак Е24. Със стационарна система за видеоконтрол „SITRAFFIC L. E. 400“ с № 003059047BA3, представляваща одобрен тип средство за измерване, вписано под № 4823 в държавния регистър на одобрените типове средства за измерване, която била преминала последваща периодична проверка, била засечена скоростта на движение, часа, датата и номера на автомобила. Измерената скорост на движение на автомобила била 76 км/ч. Въз основа на това бил издаден процесният ЕФ.

Същият съдът е приел за законосъобразно издаден, а наведените във въззивната жалба доводи за липса на доказателства относно установяването на нарушението за неоснователни, с оглед приложените по делото справки от Столична община и схеми за организация на движението в посочения пътен участък, от които съдът е установил, че към датата на нарушението на място е наличен пътен знак Е?“, който обозначава наличие на мобилни и стационарни АТС, както и че не е имало ограничение на скоростта, различно от предвиденото в чл.21, ал.1 ЗДвП. Обсъдено е възражението на въззивника за неспазване на законната процедура, а именно, че е следвало да бъде съставен АУАН и въз основа на него издадено НП, предвид това, че техническото средство е от мобилен тип.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, на основание на която е издаден оспореният електронен фиш, към датата на извършване на нарушението – 06.01.2018г., предвижда, че „При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините

за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.“. Така посоченото съдържание на разпоредбата директно опровергава възражението на касатора /трето по ред/, че съдържанието на процесния ЕФ не отговаря на законовите изисквания. В разпоредбата не се регламентира като задължителен реквизит на ЕФ посочването на реда и срока за оспорване.

Неоснователно намира съдът в настоящия му състав и възражението за нарушено право на защита с оглед по-късното връчване на ЕФ. Датата на връчване на фиша е меродавна единствено за преценката за допустимост на оспорването. По делото от друга страна, не се съдържат доказателства в подкрепа на наведените с касационната жалба доводи, а именно, че процесното ППС се управлява освен от касатора и от членовете на неговото семейство, т.е. за семейното му положение, възходящите и низходящите и дали те са правоспособни водачи. Лицето не е упражнило и правото си по чл.189, ал.5 ЗДвП да подаде писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, в 14-дневен срок от връчване на ЕФ, която възможност е изрично указана от издателя.

Неоснователно е и другото, наведено с касационната жалба оплакване за отсъствие на доказателства за обозначаване на мястото на нарушението като контролирано за нарушения на ЗДвП с техническо средство. Възражението е релевирано и пред въззивната инстанция като изводите на решаващия съд за неговата неоснователност са съответни на доказателствата по делото и се споделят изцяло от настоящия състав. Приложените справки и схеми за организация на движението сочат, че на място е поставен пътен знак Е24, който според чл.56, ал.9 ППЗДвП информира за място или участък на пътя, на които се осъществява контрол по спазване на правилата за движение чрез стационарни или нестационарни автоматизирани технически средства или системи.

От друга страна следва да бъде съобразено, че с измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр.19/2015г. в чл.165, ал.2, т.8 ЗДвП е регламентирано задължението на определените от министъра на вътрешните работи служби да обозначават чрез поставяне на пътни знаци, да оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи, участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Разпоредбата обаче е отменена с изменението на ЗДвП, обнародвано в ДВ, бр.54/2017г., като по този начин е отпаднало и изискването за обозначаване на поставено автоматизирано техническо средство.

С изменение на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата на МВР, обн.ДВ, бр. 6/2018г. е отменен изцяло чл.7, който предвиждаше задължението местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24 и да се оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи.

Следователно, за законосъобразното издаване на електронен фиш в случая, след изменението на ЗДвП от 09.07.2017г. освен техническата изправност на използваната автоматизирана система за контрол, не е необходимо да се установи и обозначаването на пътния участък със знак Е 24 поради отпадането на задължението по чл.165, ал.2,

т.8 ЗДвП, съответно по чл.7 и 8 от Наредбата.

Следователно нарушението е установено при отсъствие на процесуални нарушения.

По изложените съображения оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.10.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав по НАХД № 10468/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.